روزنه

عباسعلی کدخدایی:

شورای نگهبان هم می‌تواند اشتباه کند

● **ایسنا:** سخنگوی شورای نگهبان گفت: انسان جایزالخطاست، پس شورای نگهبان هم می‌تواند اشتباه کند. عباسعلی کدخدایی با حضور در برنامه چهل‌ستون که از شبکه پنج سیما پخش شد، ضمن تبریک ایام دهه فجر در پاسخ به پرسشی درباره اینکه اگر شورای نگهبان حذف شود، چه اتفاقی می‌افتد؟ گفت: از لحاظ شکلی خیر، ولی از نظر محتوایی خیلی اتفاقات می‌افتد، زیرا در همه نظام‌های سیاسی شما ناچارید روشی برای نظارت‌ها داشته باشید و باید به‌نحوی این کار انجام شود. اصل نظارت است که باید انجام شود. وی افزود: ما به‌دلیل اینکه نظارت بر مصوبات مجلس را داریم، جریان کارمان همیشگی است و هر هفته جلساتی را برای نظارت بر مصوبات مجلس داریم. همین چهارشنبه ۱۲ مصوبه را داریم که باید بررسی کنیم. وی افزود: انسان جایزالخطاست، پس شورای نگهبان هم می‌تواند اشتباه کند؛ مثلا ممکن است نسبت به مصوبه نظرمان خیلی با لحاظ همه جوانب داده نشده باشد. کدخدایی درباره انتخابات مجلس گفت: انتخابات یک کنش سیاسی و اجتماعی است و زمانی که تعداد داوطلبان بالا می‌رود، تعداد بیشتری درگیر می‌شوند و افراد مختلف هم تلاش می‌کنند از این مرحله عبور کنند و هجمه‌ها دارد و برخی دوستان انتظاراتی دارند و ما ناچاریم قانون را رعایت کنیم، زیرا هر کسی انتظاری دارد و مثلا در بیرون می‌گویند ما مرتکب تخلفی نشدیم و شورای نگهبان بی‌دلیل رد صلاحیت کرده و از این مسائل مطرح است.

برخی نمایندگان پرونده داشتند، ردصلاحیت شدند

او در پاسخ به پرسشی درباره رد صلاحیت نمایندگان مجلس که پرونده داشتند، افزود: خواهش می‌کنم اصلاح کنید که تعدادی از نمایندگان مجلس که صلاحیتشان تأیید نشده بود، پرونده داشتند. وی افزود: انسان در حال تحول است و از جهت حقوقی و قانونی، ما ملزم هستیم صلاحیت افراد را برای هر دوره‌ای بررسی کنیم، چون یک‌دوره‌ای است و اگر افراد مشکلاتی داشته باشند، طبیعتا شورای نگهبان در دوره بعد آن را بررسی می‌کند. بررسی صلاحیت رئیس‌جمهور نیز همین‌طور بوده است. در مجلس خبرگان و ریاست‌جمهوری و مجلس، بررسی‌ها برای همان دوره است و با پایان دوره باید صلاحیت‌ها مجدد بررسی شود. او افزود: ما دلایل ردصلاحیت‌ها را نمی‌توانیم در رسانه‌ها بگوییم. قانون حکم کرده محرمانه باشد و اصول و قواعد اخلاقی و اسلامی هم می‌گوید مسائل شخصی را بیرون اعلام نکنیم. او تأکید کرد: اصلاح نظام انتخاباتی نکته دیگری است که باید قانون اصلاح شود. او در پاسخ به پرسشی درباره عدم التزام به اسلام که یکی از دلایل رد صلاحیت‌ها بود، گفت: باید نمایندگان، قانون مجلس را عوض کنند، اما از این جهت گفته‌اند عدم التزام به اسلام یعنی به مفهوم این نیست که فرد مسلمان نباشد، بلکه یعنی فرد یکی از واجبات را رعایت نکرده است. افراد مسلمان ممکن است مرتکب تخلفی شوند؛ مثلا اگر فرد مسلمان مرتکب سرقتی شود، این فرد مسلمان است و سوءاستفاده از مال دیگری و تصاحب مال دیگری من غیرحق کرده است. آیا فردی را که سارق است، می‌گویید غیرمسلمان؟ خیر؛ او عدم التزام به یکی از احکام اسلامی را داشته است که در بحث صلاحیت‌ها همین‌طور است.

خیلی‌ها تشریف می‌آورند و می‌گویند کوتاه بیایید

وی افزود: ما اگر طبق قانون بتوانیم کاری کنیم، توضیح می‌دهیم و خیلی‌ها تشریف می‌آورند و چنین مطلبی دارند که کوتاه بیایید، ما می‌گوییم در چارچوب قانون حرکت می‌کنیم. حرف‌ها را می‌شنویم و توضیحات را می‌دهیم و می‌گوییم دستمان بسته است. وی ادامه داد: جایی که قانونی وضع شده باید قانون منطبق با اقتضائات جامعه شود. ما پیشنهادی که داشتیم این بود که قانون را براساس شرایط روز اصلاح کنید. چرا باید بیش از ۱۶ هزار نفر ثبت‌نام‌کننده برای ۲۹۰ کرسی داشته باشیم؟ وی افزود: از طرفی دیگر آیا باید از احزاب و نقش احزاب در انتخابات استفاده کنیم؟ چرا شورای نگهبان مرتب باید مورد هجمه باشد؟ اگر احزاب آنها را حمایت کنند، طبیعتا آن حزب به‌خاطر اعتبار خودش هم که شده سعی می‌کند افرادی را معرفی کند که مؤثر باشند و بعد در جامعه پاسخ‌گو هستند.

ادامه از صفحه ۲

طراحی اقتصاد بدون نفت

اینکه برای تهیه برنامه اقتصاد بدون نفت و زمان‌بندی آن حداکثر تلاش را بکنند و برای معضلات راه‌حل بیابند و آن را نشر دهند و فقط به کلی‌گویی نپردازند. اعداد و ارقام همه‌وهمه در اختیار این افراد است. استدعا می‌شود از زدن حرف دلگرم‌کننده بی‌پایان و غیرعملی در این راستا خودداری شود و اگر نیاز به اقتصاد ریاضتی و محدودشدن امکانات مصرفی و صرفه‌جویی عملی و برنامه‌ای است، بدون پروا و صادقانه آن را ذکر کنند. اگر به نظرات مقام معظم رهبری اعتقاد دارند، در عمل نظرات خود را تنظیم و نشر دهند و نیز آنان که دل در گرو ایران، مردم و آینده کشور دارند - اگرچه دگراندیش باشند- تلاش و کوشش خود را مبذول کنند و فقط به انتقاد نپردازند که سعادت آینده ایران و مردم در یک برنامه‌ریزی واقع‌بینانه درباره اقتصاد بدون نفت است.

جنیدی از تهیه پیش‌نویس لایحه همه‌پرسی برای نظارت استصوابی خبر داد

دولت به دنبال همه‌پرسی

عکس: مهدی حسنی

وحیده کریمی: معاون حقوقی رئیس‌جمهوری گفته است: پیش‌نویس لایحه همه‌پرسی در معاونت حقوقی تهیه شده و به زودی به هیئت وزیران ارسال خواهد شد. لعیا جنیدی درباره تدوین لایحه همه‌پرسی بدون تشریح جزئیات توضیح داده است: این لایحه چارچوب نظارت استصوابی را مشخص می‌کند و چون باید در قالب همه‌پرسی درآید، کوتاه و روشن و به صورت آری و خیر است، بنابراین طولانی نیست.

این سخنان معاون حقوقی رئیس‌جمهور نشان از عزم روحانی برای برگزاری همه‌پرسی دارد. او از سال ۹۶ چندین‌بار پیشنهاد رفراندوم را مطرح کرده بود که این‌بار با موج گسترده ردصلاحیت نامزدهای انتخابات مجلس و حذف اکثریت نامزدهای جناح اصلاح‌طلب تصمیم گرفته است نظارت استصوابی را به رأی عمومی مردم بگذارد. هرچند در این زمان باقی‌مانده امکان تصویب و اجرای یک رفراندوم تا زمان انتخابات وجود ندارد، اما اگر این لایحه به مجلس فعلی نرسد، امکان ندارد بتوان در مجلس پیش‌رو که رقابت اصلی میان نامزدهای اصولگراست و مطمئنا مجلسی با نگرش اصولگرایی تشکیل خواهد شد، روی همراهی دوسوم نمایندگان مجلس برای تصویب این لایحه حسابی باز کرد، زیرا همین نظارت استصوابی عرصه ورود آنها به مجلس را هموار کرده است.

زیرا طبق اصل ۵۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛ «در مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه مقننه از راه همه‌پرسی و مراجعه مستقیم به آرای مردم صورت گیرد. درخواست مراجعه به آرای عمومی باید به تصویب دوسوم مجموع نمایندگان مجلس برسد». بنابراین موافقت اکثریت نمایندگان مجلس، آن هم به میزان دوسوم شرط برگزاری رفراندوم است. همچنین در اجرای این اصل قانون اساسی در تاریخ ۴ تیر ۱۳۶۸ قانون همه‌پرسی در جمهوری اسلامی ایران تدوین شده که ماده ۳۶ قانون فوق‌الذکر مقرر داشته است: «همه‌پرسی به پیشنهاد رئیس‌جمهور یا یکصد نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی و تصویب حداقل دوسوم مجموع نمایندگان مجلس شورای اسلامی انجام خواهد شد». در اصول متعددی از قانون اساسی هم از جمله اصول یکم، ششم، پنجاه‌ونهم، نودونهم، یکصدودهم، یکصدوبیست‌وسوم، یکصدوسی‌ودوم و یکصدوهفتادوهفتم، واژه‌ای تحت عنوان «همه‌پرسی» به کار برده شده است که نشان از اهمیت و قابلیت اجرائی‌شدن آن دارد.

تقاضاهای نافرجام برای همه‌پرسی

نباید فراموش کنیم که بارها موضوع همه‌پرسی به دلایل گوناگون در دوران ریاست‌جمهوری افراد مختلف بیان شده است، اما تاکنون هیچ‌یک از موارد مطرح‌شده جدی گرفته نشده‌اند. سال ۱۳۶۰ ابوالحسن بنی‌صدر در برابر حزب جمهوری اسلامی خواستار رفراندوم شد. بعد از او در سال ۱۳۷۵ در سال پایانی ریاست‌جمهوری هاشمی‌رفسنجانی، حزب کارگزاران پیشنهاد همه‌پرسی اصلاح قانون اساسی برای برقراری ریاست‌جمهوری مادام‌العمر را مطرح کرد که هدف ادامه ریاست‌جمهوری هاشمی‌رفسنجانی بود. سال ۱۳۸۱ نیز اصلاح‌طلبان پیرامون نظارت استصوابی و اختیارات رئیس‌جمهور پیشنهاد برگزاری همه‌پرسی را مطرح کردند. اسفند ۱۳۸۸ هم محمود احمدی‌نژاد خواستار برگزاری رفراندوم پیرامون طرح هدفمندی یارانه‌ها شد. در دی‌ماه ۹۳ که بحث برجام و مذاکرات با ۱+۵ چالش‌برانگیز شده بود، حسن روحانی موضوع همه‌پرسی در رابطه با برجام را عنوان کرد. سال ۹۶ نیز در راهپیمایی ۲۲ بهمن بار دیگر برای حل اختلاف‌ها رجوع به نظر همگانی را پیشنهاد داد. او که از برقراری همه‌پرسی ناامید نشده، تاکنون بارها مسئله همه‌پرسی را مطرح کرده است؛ برای نمونه در مهرماه سال جاری در سخنرانی به مناسبت آغاز سال تحصیلی جدید دانشگاهی گفت: اگر سال‌ها بحث کردیم و به نتیجه نرسیدیم، باید راه را از طریق همه‌پرسی پیش ببریم. از مردم بپرسیم. ۴۰ سال است داریم با هم بحث می‌کنیم. راه را باید انتخاب کنیم.

همه‌پرسی یا اصلاح قانون انتخابات؟

با توجه به مبهم‌بودن موضوع موردنظر روحانی تا به امروز بسیاری معتقد بودند حرف‌زدن از همه‌پرسی بدون توضیح موضوع و ضرورت آن نمی‌تواند منجر به نتیجه شود، اما این روزها ردصلاحیت بی‌سابقه نامزدهای انتخابات مجلس شورای اسلامی و حذف اصلاح‌طلبان از فضای رقابت به‌عنوان رقیب اصولگرایان، دولت را بر آن داشته برای حفظ جمهوریت نظام لایحه همه‌پرسی برای چارچوب‌بندی نظارت استصوابی شورای نگهبان را تهیه کند. هرچند دولت این اختیار را داشت لایحه‌ای برای اصلاح قانون انتخابات و چارچوب‌بندی نظارت استصوابی تقدیم مجلس کند، اما مسئله مهم اینجاست که بسیار دور از ذهن به نظر می‌رسد شورای نگهبان تن به تأیید چنین مصوبه‌ای بدهد و شاهد کاهش اختیارات خود باشد، هرچند نظارت استصوابی تفسیر شورای نگهبان از اصل نظارت این نهاد بر انتخابات است و تغییر آن خلاف قانون اساسی و شرع نیست، اما فقهای شورا بر تفسیر خود تأکید دارند و همین امر نتیجه‌بخش‌بودن طی‌کردن روال قانون‌گذاری برای اصلاح این تفسیر را غیرممکن کرده است. بنابراین اگر قرار بر اصلاح و چارچوب‌بندی نظارت استصوابی باشد، راهی جز رفراندوم وجود ندارد و شورای نگهبان طبق قانون فقط حق اظهارنظر در رابطه با نتیجه همه‌پرسی را دارد که البته همچنان نشان از قدرت شورای نگهبان برای حفظ نظارت استصوابی خواهد داشت، اما باید توجه داشت بعد از همه‌پرسی و احتمال پاسخ بله به تغییر و اصلاح آن، عدم تأیید همه‌پرسی توسط شورا بعید به نظر می‌رسد.

تفسیر به نفع نظارت استصوابی

لازم به توضیح است که نظارت استصوابی و اختیارات شورای نگهبان پیش از دهه ۷۰، یعنی در سال‌های ابتدایی انقلاب اسلامی، به این شکل کنونی مطرح نبود زیرا در اصل ۹۹ قانون اساسی آمده است که شورای نگهبان نظارت بر انتخابات مجلس خبرگان رهبری، ریاست‌جمهوری، مجلس شورای اسلامی و مراجعه به آرای عمومی و همه‌پرسی را بر عهده دارد. بنابراین مطابق این اصل بحثی راجع به نوع نظارت مطرح نشده است و با توجه به انتخابات‌های دهه اول انقلاب می‌توان نتیجه گرفت قانون‌گذار قانون اساسی نیز به دنبال نظارت استصوابی نبوده است و برای نخستین بار در انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس سوم، اعلام شد صلاحیت افرادی که قصد شرکت در انتخابات دارند، باید از سوی شورای نگهبان تأیید شود. این در حالی بود که بسیاری از منتقدان این نوع نظارت معتقدند در انتخابات‌های سال‌های اول انقلاب که بدون تأیید یا رد صلاحیت کاندیداها به شکل متداول سه دهه اخیر برگزار شدند، فضای رقابتی پویاتر و پرشورتر بوده است.اما در آستانه انتخابات مجلس چهارم، به دلیل وجود این ابهامات شورای نگهبان که بر اساس اصل ۹۸ قانون اساسی تفسیر اصول این قانون را با تصویب سه‌چهارم اعضای خود انجام می‌دهد، در تاریخ اول خرداد ۱۳۷۰ در جواب به نامه رئیس هیئت مرکزی نظارت شورای نگهبان بر انتخابات، نظارت مذکور در اصل بنا بر این تفسیر شورای نگهبان از یک اصل قانون اساسی در جهت افزایش قدرت این شورا بوده است و این‌گونه نیست که نظارت استصوابی در یک روند قانون‌گذاری در قوه مقننه وارد قانون انتخابات شده باشد. حال که برای دومین بار در ۲۰ سال گذشته بحث برگزاری همه‌پرسی درباره نظارت استصوابی مطرح شده، باید دید چارچوب‌بندی مورد نظر دولت چگونه است و آیا این همه‌پرسی به معنای اصلاح نظارت استصوابی است یا حذف آن؟

جزئیات لایحه همه‌پرسی

هرچند جزئیات دقیقی از محتوای لایحه همه‌پرسی هنوز منتشر نشده است اما لعیا جنیدی درباره رویکرد لایحه همه‌پرسی گفته است: بیشتر رویکرد ما حالت تقنینی دارد و مهم این است که بتوان در مرحله اجرا به‌خوبی عمل کرد؛ چون وقتی موضوعی مبهم مطرح شود، در مرحله اجرا مشخص نیست که به چه ترتیب پیش می‌رود. معاون رئیس‌جمهوری اضافه کرد: بخشی از آن که مربوط به معاونت حقوقی است، چون تصریح شده که با تسریع انجام شود، این اتفاق افتاده و خیلی زود تحویل خواهیم داد و منطقا می‌تواند به مجلس حاضر برسد. جنیدی در پاسخ به سؤال دیگری مبنی بر اینکه برخی معتقدند که اساسا اصل نظارت استصوابی و نظر تفسیری‌ای که شورای نگهبان در سال ۷۱ داده است، یک عضو هیئت نظارت این نظریه تفسیری را از شورای نگهبان درخواست کرده، درحالی‌که مجلس یا فقهای شورای نگهبان می‌توانستند این درخواست را داشته باشند. آیا در این زمینه دولت ایده‌ای دارد، گفت: از لحاظ تفسیری قطع نظر از مبدأ و منشأ که مطرح شده، به نظر می‌رسد که تفسیر در جایی باید مطرح شود که ابهام وجود دارد و بعد هم تفسیر باید مبتنی بر اصول کلی حاکم بر قانون اساسی باشد. او ادامه داد: حق اساسی مشارکت به‌عنوان یکی از اصول قانون اساسی باید چراغ راهنمای تفسیر باشد؛ بنابراین در اصل تفسیر باید حدود رعایت شود، همچنین هر تفسیر باید در مقام اجرا هم حدود را رعایت کند و اگر موجب منع، محدودیت و ایجاد تضییع حق می‌شود، حداقل در نظر گرفته شود و اصل حق مدنظر قرار گیرد.

آیا این لایحه از سد اکثریت نمایندگان مجلس عبور خواهد کرد؟

حال مسئله مهم این است که آیا این لایحه از سد اکثریت نمایندگان مجلس عبور خواهد کرد؟ آیا دوسوم نمایندگان نه‌چندان فعال مجلس فعلی تن به همه‌پرسی خواهند داد؟ انتظار برای این همراهی با تردید جدی مواجهه است، به‌ویژه که در حال نزدیک‌شدن به روزهای پایانی عمر مجلس فعلی هستیم و اینکه روحانی در این زمان محدود باقی‌مانده تا انتخابات تصمیم به اجرائی‌کردن یک همه‌پرسی گرفته است، دلیلی بر نتیجه‌بخش‌بودن آن نخواهد بود. هرچند با توجه به رد صلاحیت تعداد زیادی از نمایندگان مجلس فعلی برای انتخابات آتی شاید روی دلخوری این نمایندگان ناراضی حساب کرده باشد که ممکن است درست هم باشد و برای اولین بار در ایران بعد از انقلاب اسلامی شاهد رفراندوم درباره یک مسئله چالش‌برانگیز و اختلاف‌برانگیز باشیم. اما یکی از موضوعات مهم بی‌تأثیربودن نتیجه همه‌پرسی بر روند انتخابات فعلی خواهد بود و ردصلاحیت‌شده‌ها هرگز به لیست تأیید صلاحیت‌ها باز نخواهند گشت. هرچند اگر به عمر این انتخابات برسد حداقل از وقوع ماجراهایی چون رد صلاحیت بعد از انتخابات و کسب اکثریت آرای مردم در حوزه انتخابیه مانند آنچه در داستان مینو خالقی رخ داد، پیشگیری خواهد شد. البته با توجه به اصل همه‌پرسی و طی‌شدن مراحل قانونی آن نمی‌توان به نتیجه‌بخش بودن خیلی امید داشت اما ممکن است لایحه دولت گره همه‌پرسی را در کشور باز کند و این تابو برای همیشه شکسته شود.

رئیس ستاد انتخابات خبر داد

نظارت بر هزینه‌های انتخابات مجلس

شرق: رئیس ستاد انتخابات گفته که چند بند از قانون شفافیت مالی نامزدها در انتخابات مجلس یازدهم اجرا می‌شد. قانونی که با دوفوریت در مجلس تصویب شد و رئیس‌جمهوری ۱۴ دی آن را به وزارت کشور ابلاغ کرد. دیروز جمال عرف خبر داد که همان وقت این قانون به فرمانداری‌ها ابلاغ شده است. با این حال به گفته او فرایند این انتخابات هم به طور کامل شفاف نخواهد بود. انتخاباتی که قریب به هفت‌هزارو ۱۴۸ نفر برای ۲۹۰ کرسی پارلمان رقابت می‌کنند. البته تقریبا همه کاندیداهای شاخص جریان اصلاح‌طلب برای شرکت در این رقابت از سوی شورای نگهبان رد صلاحیت شدند.

دیرابلاغ شده

رئیس ستاد انتخابات کشور گفته که «بحثی از قبل درباره ورود پول‌های مجهول و مشکوک در فرایند انتخابات بود؛ منطق این قانون این است که ورود و خروج پول در عرصه انتخابات را بتواند رصد، مدیریت و پیشگیری کند». این هدف قانون «شفافیت و نظارت بر تأمین مالی فعالیت‌های انتخاباتی در انتخابات مجلس» است. اما جمال عرف با اشاره به دیرابلاغ‌شدن آن ادامه داد: «بنابراین آنچه این دوره می‌توانیم به آن عمل کنیم، چند بند از آن قانون است. یکی از مواردی که در این قانون به خوبی مشخص شده، این است که باید منابع پول را مشخص کنند؛ یا پول باید متعلق به نامزد انتخاباتی باشد؛ یا حزب هزینه‌ها را بپردازد یا یک فرد حقیقی این پول را در اختیار نامزد قرار دهد. همچنین استفاده از برخی اماکن عمومی از سوی نامزدها هم قانونی است؛ غیر از این چهار مورد ما نباید هیچ ورود پولی به عرصه انتخابات و تبلیغات نامزدها داشته باشیم». به گزارش «ایسنا» عرف افزود: «براساس این قانون فرد باید یک شماره‌حساب را مشخص کند که این پول‌ها وارد این حساب شود؛ همچنین باید فردی را به عنوان مسئول مالی که پاسخ‌گوی وزارت کشور و هیئت نظارت مرکزی باشد، مشخص کند. همچنین سقف هزینه تبلیغات انتخاباتی هم در قانون مشخص شده که آن هم با همکاری شورای نگهبان در حال اجرائی‌شدن است. البته عددی که برای این سقف تعیین شده در استان‌های مختلف متفاوت است؛ مثلا ممکن است در یک شهر درجه دو، سه باشد که عددش فرق می‌کند و نمی‌شود کلا یک عدد تعیین کرد بلکه باید منطقه به منطقه این را تعیین کرد که البته این مسئله هم به این دوره از انتخابات نمی‌رسد و باید بررسی کارشناسی صورت بگیرد». قانون نظارت بر هزینه‌های انتخاباتی ۱۲ ماده دارد. بر اساس بند دیگری که به این انتخابات نخواهد رسید، تمام هزینه‌های انتخاباتی هر کاندیدا باید در سامانه‌ای ثبت شود. حال باید دید که منابع و نحوه هزینه‌کرد پول‌های انتخابات مجلس یازدهم تا چه حد روشن خواهد بود.

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **عوارض پسماند دومنظوره!** در روزهای گذشته شهرداری دو قبض فرستاد؛ یکی عوارض نوسازی و عمران شهری و دیگری بهای خدمات مدیریت پسماند مسکونی. البته هر دو قبض به‌منظور صرفه‌جویی در یک قبض برای ما و بقیه اهالی محل به داخل خانه‌ها انداخته شد. متأسفانه در قبض‌های آب هم مبالغی به‌عنوان دفع فاضلاب نوشته می‌شود. مردم چاره‌ای ندارند و مجبورند هزینه‌هایی که از سوی شهرداری یا شرکت آب و فاضلاب تعیین و ابلاغ می‌شود، پرداخت کنند. اینکه باید بابت پسماند و دفع فاضلاب به دو سازمان پول بدهند، غیرقابل تحمل است. آیا دریافت این پول‌ها به عناوین گوناگون از لحاظ شرعی و قانونی صحیح است؟

علی از تهران

بازتاب

● **پاسخ روابط عمومی شهرداری منطقه یک:** پیرو انتشار پیام مردمی در آن روزنامه وزین مورخ ۹۸/۱۱/۱۲ با عنوان «پیاده‌رو ناهموار واقع در بزرگراه ارتش حدفاصل دانشگاه پیام نور- بلوار اوشان» مراتب زیر برای استحضار و انتشار در همان صفحه ایفاد می‌گردد:ضمن تشکر از پیام شهروند محترم، با توجه به وجود ساخت‌وسازهای قدیمی محدوده موردنظر و شکل‌گیری پیاده‌راه مقابل ملک‌های مزبور براساس طراحی سلیقه‌ای مالکان، سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران در زمان اجرای پروژه سه‌سطحی بزرگراه ارتش جهت وحدت رویه اقدام به طراحی پروفیل طولی جدید کرده است که پس از این ملک‌ها طبق پروفیل مذکور ساخته خواهند شد و پیاده‌رو محدوده موردنظر در یک سطح قرار خواهد گرفت. ضمنا عوامل خدمات شهری و پیمانکار رفت‌وروب مطابق روال معمول اقدامات لازم را در موضوع نگهداشت آن محدوده انجام می‌دهد که امید است با پایش مستمر واحدهای نظارت مدیریت شهری، نظر شهروندان محترم در این خصوص جلب گردد.لذا از شهروندان محترم درخواست می‌گردد مراتب این‌چنینی را از طریق سامانه ۱۳۷ شهرداری تهران ثبت و پیگیری نمایند.